

Радован ПАВЛОВСКИ

СЛОБОДНА ПЕСМА

ПОСЕД

Посед мој има
успаван пласт времена,
ветар и иглу
и конач од муње.

Уз уво бивола
протиче нечујна река —
рика топа у шупљем зубу

Небо
(да не би текло)
покривају анђели.

ИСТИСКИВАЊЕ

То су ти облаци и муње
које истискујем из себе
и не желим да се врате
То су те непроспаване ноћи
које остављам међ звездама
и не желим да се врате
Остају бистро време и ветар
и пас здравља да лају
Истиснуо сам све болештине
и све слабости
исковао сам их у бронзу
и сад ведро небо влада
Пресвукао сам сву тамну одећу
пронашао снагу и у мраву

и у атому
и с том својом прикупушеном онагом
опет постао Јахач по Поседу
опет ушао у море свитаца
опет стао клесати камење
одваљено са срца, луске
бродоломне онемоћалих људи
које срећем а које придиже
само песма њихових високих брегова.

ЧУВАР ПОСЕДА

Сваке ноћи док сањам
стижем и у најдаље крајеве света
и шетам по својој Поседу:
тетреб ми пева у Алпима, а у Азији
имам сунце и сита — на другом крају Поседа
и ноћ, те док на једном месту
снимам, на другом опет под
сунчевим зраком калемим ружу, будан
под кључем чувам Тајне у Пустинји
За конак имам
звезду над Антарктиком
Ја нећу никада знати
за смртне часе; суре катедрале
притискају Европу, а један део
Поседа час је у рату
час у свадбама, а ту уз мене
Чувар је Време
које и ратује и сахрањује
да би се одбранило и кретало
Геније вазда послује
по Поседу који ме жалости
својим сликама, лептиру за ког мишљах
да је вечан рефрен је
пожутело јесење лишће
И док ја сањам
птице су само бројке сна што лете
и ко зна где ишчезавају
заједно с ритмом мојих вулкана.
То што имаш ти, то није много
али у томе што имаш ти
пролази васцели свет. Исти такав Посед
има и неко други
и на најзачаченијој звезди.

ЈАСТРЕБ

Иза снежних висова
до лескара и
ситног зрневља на гувнима
и сенке жетеоца
пред тим зрневљем
кроз мрежу од сићушних птица
кроз даждне капи и сунчев зрак
кроз клисуру међу шве планине
и међу два прозора
и понора два огледала
јастреб се устремљује
на плен

Прекинути починак, нарушена хармонија
тренутка, та тамна врата простора
која се затварају пред лепотом
сањиве мреже хоризонта гороцвета
ево је из мене из мога вида из ноктију
и из откинутог перја летећа
округла муња избија и лети онамо
одакле се устремио јастреб
грахораста вида

Је ли то била јастребова грешка
или се муња присећања јавила
и развила слику свога плена, не знам:

На једну страну лети
црна јастребова сенка
на другу, опет,
бели облуктак грома.

ЕРОИКА

И дође време да те браним
од горчина и болести
од несрећа да те браним
од оних који испијајући
последњу чашу меда
спремају најезду
који се увукоше под кожу
бекства за њих неима
пресрешће их војска свемирска
и одбеглу душу вратиће им

опет у тело
да живе и пате
ти вуци притајени у људима
са којима се сусрећем
и та Лепота Поседа
пред којом се заклињем
да ћу бранити њено тло
у клици да се не заметну
свађе, пизме и деобе.
О наследство се отимају
ко за воћку ко за педаљ земље
руку би дигли на човека
због речи, за сламку се хватају.
Заустави ли неко
ток моје песме
она ће се окренути
као клетва и проклетство
за све оно што неима
корак људски.

ГРБ ПОСЕДА

Радијум је мој знак, штит који зрачи
Анђео је нежан становник сна
Детињство је победило смрт и одрасло
Од свирепих клима песму да брани
Ванвременост се често с пахуљама враћа
Онемоћаш ли у бици, присети се
Ја носим грб, први грб песме света

Планете су мој Посед
Који румена застава краси
Столећа су само стопе незадрживог хода
Које лав брани
Огњено поље има моју семенку
Вечност препознаје Звезду, Судбину и Славу
Које доноси стрела
Круну песме на континенте бацам
Будућност препознајем у свему што грб песме носи.

Превод са македонског:

Ристо ВАСИЛЕВСКИ